

Abstrakt

Ve snaze upozornit na nerovný vliv konfliktu na ženy a snahu podpořit jejich participaci na mírových procesech přijala Rada bezpečnosti jedenáct rezolucí v rámci tzv. Agendy o ženách, míru a bezpečnosti, které dále definují strategii gender mainstreamingu v oblasti míru a bezpečnosti. Tato strategie vyzývá k začlenění genderových perspektiv ve všech strukturách peacekeepingových operací. Tato práce, teoreticky zasazená do liberálního feministického přístupu, si klade za cíl analyzovat jakým způsobem pět současných mírových misí reflektuje gender mainstreaming ve svých mandátech a také v rámci implementace. S použitím obsahové analýzy tato studie zkoumá reference odkazující se na výše zmíněnou strategii, a to od ustanovujícího mandátu až po ten současný, a zároveň je doplněna o rozbor procesu implementace v rámci samotné mise. Zjištění práce odhalily významnou mezeru mezi ustanovujícími mandáty, kdy UNISFA a MONUSCO obsahovaly minimum referencí odkazující se na gender mainstreaming, zatímco mandát mise UNMISS pokrýl téměř všechna genderová hlediska. S postupem času se rozdíly staly méně patrné, a v současné době má všech pět misí mandát zohledňující gender mainstreaming. Analýza implementace dále naznačuje dvojitou propast mezi rezolucí a situací v terénu, kdy shromážděná data ukazují, že dlouhotrvající závazek v rámci mandátu mise nutně neznamená důslednou implementaci, na druhé straně však nedostatečná reference nevyklučuje konkrétní prvek z operační praxe.